

LA GRAMÀTICA I L'ATZAR

“Eso me gusta, que pasen cosas
de las que yo mismo me sorprenda”
Antoni Tàpies

(En *Comunicación sobre el muro*.
Conversa amb José Ángel Valente)

“L'art és el contrari del caos”
Stravinski

El llenç és blanc,
un silenci perfecte.
Un buit, tan vast com el desig.
Com el rellotge mut de la solitud,
esfera sense busques ni números.
Una finestra encara cega.

Si l'atzar
hi esbossa un punt,
si cau, de sobte, la taca encesa
d'un ocell,
¿quin serà el camí de la petja intacta,
l'escletxa solar que trepane la fosca,
com la síl.laba es farà paraula?

Pas a pas, en un xiri-miri
que és enigma i tempteig,
a les palpentes, però amb tots els sentits,
entre el cànon de la gramàtica
i el dring sorprés de la música,
es revela la matèria que fins ara
ignoràvem, l'alè de la vida atònita.

Així l'esclat de l'aigua
en la ferida oberta
de la terra assedegada.